

opusdei.org

Лист Владики (грудень 2007 р.)

Господь гряде спасти нас. З такою надією пропонує нам єпископ Ечеваррія підготувати свої серця в період Адвенту, щоб Христу приємно було там оселитися.

24.12.2008

Мої дорогі діти, хай береже Ісус моїх дочок та синів!

Ми почали Богородичний рік в Справі, щоб через Пресвяту Діву дякувати Пресвятій Трійці за

Прелатуру Святого Хреста та Opus Dei, що була створена 25 років тому. Я запропонував вам здійснювати деякі особливі акти подяки протягом цих місяців, проте справді важливо, щоб кожен з нас щодня ставав дедалі більш ревним в своєму прагненні святості та апостольського служіння, перебуваючи в інтенсивному та палкому спілкуванні з нашою небесною Матір'ю.

Дон Альваро також вів нас Богородичним шляхом в 1978 р. на відзнаку золотого ювілею заснування Opus Dei. Як це логічно (та як конче потрібно!) – звертатися в особливий спосіб до Пресвятої Богородиці в такі важливі річниці. В цьому відношенні ми йдемо також слідами нашого Отця. Я так живо пам'ятаю його радість, коли Папа Пий XII в 1954 р. проголосив

Богородичний рік для всієї
Церкви, щоб святкувати століття
догматичного визначення
Непорочного Зачаття.

Св. Хосемарія нагадав нам тоді, що
Opus Dei «народилася та
розвивалась під плащем Пресвятої
Діви. Ось чому в нас так багато
Богородичних звичаїв, що
увійшли до щоденного життя
дочок та синів Божих в Справі
Божій». І додав: «Уявіть, як велика
була моя радість коли я дізнався,
що 1954 рік присвячений
Римським Понтифіком Пресвятій
Діві» (Св. Хосемарія, 9 січня 1954
р.)

Я хотів би, щоб ці слова знов
пролунали для вас, тому що Св.
Хосемарія говорив для нас усіх.
Тим більш, що так легко
усвідомлювати допомогу
Пресвятої Діви на кожному кроці
нашого життя. Будемо розважати

про її заступництво мовчки, в плідній тиші молитви, і тоді ми ще виразніше зрозуміємо, що наша небесна Матір діє неуханно навіть у тих подіях нашого життя, що здаються найнезначнішими.

Це Пресвята Діва, через владу свого Сина, так часто захищала нас від тенет, що розставив ворог душ людських; вона допомагала нам долати спокуси та перешкоди, що з'являлися на шляху до Бога. І це Пресвята Діва, позаяк так наказав Господь, знайшла для нас нове світло та ласку, що укорінилися в наших серцях, не зважаючи на всю малість кожного з нас.

Перші дні Богородичного року пов'язані із Новенною Непорочного Зачаття - звичай, що утворився в Церкві як підготовка до великої урочистості 8 грудня. Як навчав Св. Хосемарія, кожен з

нас може дотримуватися цього звичаю в найбільш придатний для себе спосіб: докладаючи більше зусиль, щоб перебувати в постійному спілкуванні із Пресвятою Дівою, вдосконалюючись в молитві, самопожертві, професійній праці, та прагнучи, щоб наші рідні, друзі та знайомі - чим більше, тим краще, - наближалися до Ісуса через нашу Матір. «До Господа завжди приходять та «повертаються» через Марію» (Св. Хосемарія, «Дорога», N 495).

Час Адвенту, який також щойно розпочався, має спонукати нас прожити разом з Пресвятою Дівою та Св. Йосипом ті декілька тижнів, що віддаляють нас від Різдва. Щороку, коли надходять ці дні, літургія звертається до нас з постійними закликами, що стають дедалі наполегливішими з наближенням 25 грудня. Ці дні

дуже сприятливі для медитації над словами, якими ще на світанку історії Господь намагався підбадьорити серця людей.

Вже в перших главах Книги Буття, одразу після оповідання про первородний гріх, Святе Письмо вселяє в нас надію. Звертаючись до Спокусника, котрий у вигляді змія спокушав наших прабатьків, Бог казав: *«Я покладу ворожнечу між тобою і жінкою, і між твоїм потомством та її потомством. Воно розчавить тобі голову, а ти будеш намагатися увін'ястися йому в п'яту»* (Бут 3:15). Це обіцянка спасіння, що здійснив Христос, що народився від жінки. І вже тут можна побачити, нібито в тіні, постать дивовижної Жінки - Матері Спасителя, над якою пекельний змій не буде мати влади. Марія, тісно пов'язана зі своїм Сином, разом з Ним здобуде перемогу над ворогом людських

душ. В силу заслуг Христа, вона із самого моменту зачаття буде захищена від первородного гріха, що в ньому ми усі народжуємося. Вона буде завжди Непорочною, абсолютно святою душею й тілом: Всесвята, як називають її християни східної традиції.

Після першого пророцтва, голоси давніх пророків знов з усією могутністю звучать у літургії періоду Адвенту, складаючи прекрасну симфонію. В останньому тижні, коли Різдво Христове зовсім близько, Церква вже не може стримувати ентузіазм та вибухає чудовими воланнями. «Мудрість Всевишнього Господа, навчи нас йти дорогою знання», - молимося ми в літургії 17 грудня, в перший з великих святкових днів, що ведуть нас до Різдва. *«Паросток кореню Єссеєва, врятуй нас не зволікаючи!»* і пізніше ще

наполегливіше: «Ключ дому Давидова, відчини браму вічного Царства Божого: звільни в'язнів темряви! Прийди й спаси людство, що створено Тобою з пороку земного!» (див. Римський Місал, Євангельські акламації 17-24 грудня).

Мої дочки та сини, сприймемо усією душею ці настійні акламації, що адресовані нам Церквою. Підготуймо серце з найперших днів Адвенту так, щоб наш Господь знайшов його чистим настільки, скільки можливо, та був би щасливим там оселитися. Ми чудово розуміємо, що жоден з нас не достойний того, щоб прийняти Його. Але це Він, сповнений милосердя, проявляє почин. Він йде до нас на допомогу та одарує нас Своєю милістю. Щоранку Він приходить до нас в Євхаристії. Наша старанна підготовка до цієї щоденної

зустрічі - найкращий спосіб підготуватися до Його духовного пришествя в Різдво. Молю Господа, щоб ви могли осягнути усю глибину заклику Св. Хосемарії: «Не ображайте Його!» («Дорога», N 531), яке цілковито реалізувалося в поведінці Марії та Йосипа.

Розважмо над тим, як на це вказує Бенедикт XVI, що літургія використовує «не минулий час - Бог прийшов - і не майбутній - Бог прийде - але теперішній: «Бог гряде». Тобто, як це чудово видно, йдеться про теперішнє, що триває в часі, про дію, що безперервно продовжується: вона відбулася, відбувається саме зараз, й відбуватиметься. В будь-який час, «Бог гряде».

Дієслово «приходити» є тут дієсловом «богословським», навіть «теологічним», тому що говорить про дещо, що стосується самої

сутності Бога. Сповідати, що «Бог
гряде» тотожно сповіщенню про
Самого Бога, через Його головну та
визначальну рису: Його буття
Богом-що-гряде.

Адвент закликає вірних знов
усвідомити цю істину та діяти у
відповідності до неї. Вона звучить
як заклик, що зціляє, серед днів,
тижнів, місяців, що змінюють
одне одного: «Прокинься! Згадай,
що Бог гряде! Не учора, не завтра,
але сьогодні, саме зараз!» Єдиний
істинний Бог, «Бог Авраама, Ісака
та Якова», не який-небудь Бог, що
сидить на небесах, байдужий до
нас та до нашої історії, але Бог-що-
гряде.

Він - Отець, що ніколи не
припиняє думати про нас та,
безмірно поважаючи нашу
свободу, бажає зустрітися з нами й
відвідати нас; Він бажає прийти,
пробувати серед нас, залишитися

з нами. Його «пришестя» пов'язане з бажанням звільнити нас від зла та смерті, від усього того, що заважає нашому істинному щастю. Бог гряде спасти нас». (Бенедикт XVI, Проповідь богослужіння Вечірні Першої неділі Адвенту, 2 грудня 2006 р.)

Адвент - заклик постійно пам'ятати істину про те, що Dominus prope - «Господь близько» (*Літургія годин, Друге богослужіння Вечірні Першої неділі Адвенту: Флп 4:5*). Щороку мене зворушує ця літургічна акламація, яку можна інтерпретувати багатьма способами, застосовуючи його до духовних потреб кожного з нас. Пам'ятаймо про цю сповнену радості реальність, й особливо тоді, коли наслідування Христа видається нам занадто складним та таким, що вимагає від нас

надміру, немає сумніву, що наш спротив зникне, якщо ми будемо прагнути, щоб Його близькість перетворилася на близький зв'язок.

Dominus prope, крім того, ще й тому, що Він в центрі нашої душі в стані благодаті: так близько, що неможливо бути ближче. Він хоче жити з нами, всередині нас.

Ми можемо думати про Dominus prope ще й як про нагадуванні, що наближає до тої великої миті, коли Всевладний, Всемогутній, що не потребує нічого, забажав показати, коли настала повнота часів, що він захоплюється своїми творіннями, кожним з нас: «*Deliciae meae esse cum filiis hominum*» - «Моя бо втіха — бути з людськими синами» (Прин 8:31).

Слова Dominus prope допомагають нам також з більшим завзяттям відгукнутися на заклик до

апостольського служіння. Щодня докладаймо більше зусиль, щоб без жодної ніяковості нести в своє оточення істину про те, що Бог зовсім близько та стукає в двері нашої душі: *«Відчини мені, о моя сестро, моя люба! Моя голубко, моя чиста!»* (Пісн 5:2) - каже Він усім нам, як Молодої з Пісні Пісень. Ми маємо негайно відчинити серце Йому назустріч, не дати Йому пройти повз. Ми не можемо допустити, щоб з нами сталося те саме що, що з Молодою з Пісні Пісень, що забарилася із відповіддю: *«Я відчинила кожному моему, та любий мій уже відвернувся, пішов далі»* (Там же, 5:6).

Знов ухвалимо рішення добре підготуватися до Різдва. Ми в першому тижні Адвенту. Чи часто ми повторювали: *«Veni, Domine Jesu»* - *«Гряди, Господи Ісусе»* (Одкр 22:20)? Чи часто розважали слова

Святого Письма, які в ці дні відкриваються нам у всій повноті їхнього змісту: «*Rorate coeli*» (Іс 45:8) - «*Розлийте, небеса, згори росою правду, і нехай хмари дощем її виллють*». Ми можемо додати: хай розкриється земля Йому. Небеса розкрилися й залишаються розкритими, тому що Господь з нами кожної миті. Але ми повинні наважитися відкрити наші серця, як розорану землю, щоб їх залило божественним дощем, тою милістю, яка прагне нас зцілити, освятити, зробити нашу працю ефективною.

Період Адвенту - час надії. Вчора 30 листопада Святіший Отець видав свою другу енцикліку, названу «*Sperare in Domino*» – «Врятовані надією». Читання та розважання її протягом цих тижнів допоможуть нам глибше усвідомити значення Різдва.

Завершуючи цього листа, я прошу нашого Отця навчити нас шукати Христа з такою ж ніжною любов'ю, з якою він тримав на руках статую Дитятка Ісуса - копію тої, що шанується сестрами - августинками Св. Єлизавети в Мадриді.

Давайте й надалі будемо близько з'єднані в молитві та намірах, «надавши» особливе місце в наших проханнях Пресвятій Діві.

Благословляю вас з любов'ю,

ваш отець

+ Хав'єр

Рим, 1 грудня 2007 р.

uk-ua/article/list-vladiki-gruden-2007-r/
(18.04.2025)